Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35515
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

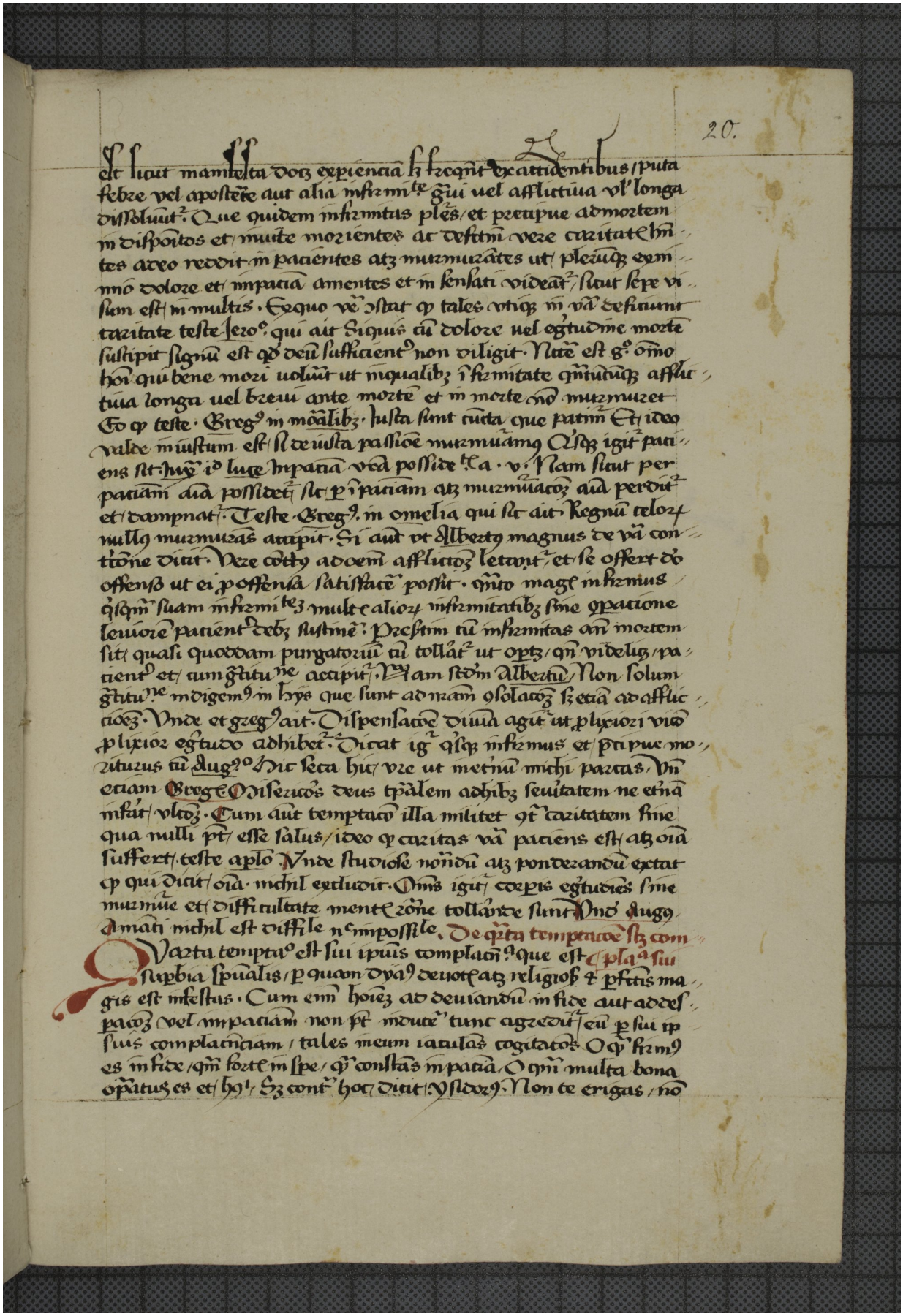

20.

et sicut manifesta docet experiencia sic accidit decadentibus / puta
febre vel apostete aut alia infirmitate gravi uel afflictiua vel longa
dissoluit. Que quidem infirmitas plerisque et precipue ad mortem
in dispositos et multe morientes ac defuncti vere caritate bin
tes adeo reddit impacientes atque murmurantes ut plerique exem
mo dolore et impacientia amentes et insensati videantur / sicut sepe vi
sum est in multis. Eequo verum stat quod tales vtique in via defuncti
caritate teste Sero. qui aut siquis cum dolore uel egritudine morte
sustinet signum est quod deum sufficienter non diligit. Nate est gr. omno
hor qui bene mori uolunt ut inqualibet infirmitate quantuncque afflic
tiua longa uel breui ante morte et in morte non murmurent
Eo quod teste. Greg. in moralibus. Iusta sunt cuncta que patimur Et ideo
valde iniustum est si de iusta passione murmuramus Qui igit pati
ens sit huic id lucre impatia vera possidet. Ca. v. Nam sicut per
patiam aua possidet / sic per impaciam atque murmuratoque aua perdit
et / dampnat. Teste Greg. in omelia qui sic aut. Regnum celorum
nullus murmuras accipit. Si aut vt Alberto magnus de via con
tione dicit. Vere cotidie adeem afflictoque letantur / et se offert do
offensus ut ei pro offensa satisfacere possit. quanto magis infirmus
quisque suam infirmitatem multe aliorum infirmitatibus sine quacione
leuiore patienter debet sustinere. Presertim cum infirmitas ante mortem
sit / quasi quoddam purgatorium cum tollat ut optus / quantum videtur / pa
cienter et / cum gratiarum accipit. Nam secundum Albertum / Non solum
gratuite indigenti in hys que sunt ad iam solacio sic etiam ad afflic
tiones. Unde et greg. ait. Dispensatione diuina agit ut plurimi vio
plurimi egritudo adhibet. Dicat igit quisque infirmus et / pri pue mo
riturus cum dugo. Hic secta hic / vre ut metum michi parcas. Un
etiam Greg. Quidem deus tpalem adhibet seuitatem ne eterna
infliat / vltor. Cum aut temptacio illa militet et caritatem sine
qua nulli pt / esse salus / ideo quia caritas vera patiens est / atque oia
sufferet / teste aplo. Unde studiose nondum atque ponderandum extat
quia qui dicit / oia. michi excludit. Omnis igit / corpis egtudines sine
murmure et / difficultate mentis cone tollante sunt. Unde dugo
amati / michi est difficile nec impossibile. De qita temptacione sic com

Varta temptacio est sui ipsius complacencia quique est / pla sui
superbia spualis / per quam dyabolus deuotos atque religiosos et perfectis ma
gis est infestus. Cum enim horiez ad deuiandum in fide aut addes
pacio / vel impaciam non pt induce tunc agredit / eum per sui ip
sius complacenciam / tales meum iactulas cogitatos. O quam fiem
es in fide / quam forte in spe / quam constans in patia. O quam multa bona
opatus es et / hy. Sic contra hoc / dicit. Ysidorus. Non te erigas / no